

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 2 grudnia 2008 r.

Nr posiedzenia: 127

Posiedzeniu przewodniczył: senator Krzysztof Kwiatkowski – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 września 2008 r. (*sygnatura akt SK 60/05*) dotyczącego ustawy – Kodeks postępowania karnego.
 2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2006 r. (*sygnatura akt K47/04*) dotyczącego ustawy o gwarancji zapłaty za roboty budowlane.

W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji,
– przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Katarzyna Konieczko, Zbigniew Gromek.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 września 2008 r. (*sygnatura akt SK 60/05*) dotyczącego ustawy – Kodeks postępowania karnego omówiła przedstawicielka Biura Legislacyjnego Katarzyna Konieczko. Wyjaśniła, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją art. 540 § 2 Kodeksu postępowania karnego w zakresie, w jakim ogranicza dopuszczalność wznowienia postępowania na korzyść oskarżonego tylko do przypadków, w których uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niekonstytucyjny przepis prawny stanowił podstawę skazania lub warunkowego umorzenia.

Dodała, że Ministerstwo Sprawiedliwości przygotowało projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny skarbowy, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw z dnia 18 sierpnia 2008 r., który został przyjęty przez Komitet Rady Ministrów w dniu 28 sierpnia 2008 r.. Projekt ten zawiera propozycję zmiany art. 540 § 2 k.p.k. i nadania mu takiego oto brzmienia:

§ 2. *Postępowanie wznowia się na korzyść oskarżonego, jeżeli w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego stracił moc lub uległ zmianie przepis prawny będący podstawą skazania, warunkowego umorzenia postępowania lub orzeczenia w przedmiocie środków zabezpieczających. (zob.art.3pkt.13).*

W uzasadnieniu omawianego projektu czytamy m.in., że proponowana nowelizacja ma na celu dostosowanie przepisów kodeksu do sugestii Trybunału płynących z wyroku z dnia 7 września 2006 r. Przedstawicielka Biura Legislacyjnego podkreśliła, że sam fakt podjęcia przez Ministerstwo Sprawiedliwości prac ukierunkowanych na wykonanie wyroku Trybunału oraz przyjęcie ich przez Komitet Rady Ministrów nie czyni zbędną inicjatywę Senatu w tym zakresie, bowiem ministerialna propozycja powiela w istocie wadę, która stała się przyczynkiem do krytycznej wypowiedzi Trybunału Konstytucyjnego na temat ograniczenia ustanowionego w art. 540 § 2 k.p.k. Stwierdziła, że wskazane jest podjęcie przez komisję inicjatywy w tym zakresie.

Wobec powyższego, przewodniczący komisji Krzysztof Kwiatkowski przestawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (4 osoby za).

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Bohdan Paszkowski.

Konkluzja: Komisja wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2006 r. (*sygnatura akt K47/04*) dotyczącego ustawy o gwarancji zapłaty za roboty budowlane omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Zbigniew Gromek. Wyjaśnił, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją art. 4 ust. 4 oraz art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o gwarancji zapłaty za roboty budowlane z art. 2 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny zakwestionował dwie kwestie:

- po pierwsze: realizacja przez wykonawcę robót budowlanych ustawowego prawa żądania gwarancji zapłaty wiąże się z powstaniem po stronie inwestora określonych uciążliwości. Dążąc do zrównoważenia pozycji wykonawcy robót budowlanych oraz inwestora ustawodawca wprowadził zasadę, że inwestor może żądać od wykonawcy zwrotu kosztów udzielonych gwarancji zapłaty, jeżeli dokonał terminowej zapłaty za wykonanie robót budowlanych. W ustawie określono górną wysokość kwoty, w jakiej inwestor może domagać się zwrotu poniesionych kosztów „w wysokości powszechnie przyjętej, nieprzekraczającej 2% gwarantowanej kwoty.” W uzasadnieniu do wyroku z dnia 27 listopada 2006 r. Trybunał wskazał na następujące wady przepisu:
 - odwołano się do powszechnie przyjętej wysokości zwrotu kosztów udzielenia gwarancji, podczas gdy instytucja gwarancji zapłaty za roboty budowlane stanowiła nowość normatywną, tak więc nie występowała w tym zakresie żadna powszechnie przyjęta praktyka;
 - art. 4 ust. 4 wyznacza górną granicę wysokości kosztów podlegających zwrotowi, określając ją na 2% gwarantowanej kwoty, gdy w praktyce koszt udzielenia gwarancji przez bank wynosi 4-6% wysokości gwarantowanej kwoty.
- po drugie: zgodnie z ustawą o gwarancji zapłaty za roboty budowlane, nieuzyskanie przez wykonawcę wystarczającej gwarancji w wyznaczonym przez siebie terminie uprawnia go do wstrzymania wykonywania robót oraz oddania obiektu inwestorowi (art. 5 ust. 1 ustawy). Jeśli gwarancja ta nie została udzielona również w dodatkowym terminie wyznaczonym przez wykonawcę, wówczas jest on uprawniony do odstąpienia od umowy z winy inwestora (art. 5 ust. 2 ustawy). Trybunał zakwestionował konstytucyjność tych przepisów w dwóch aspektach:
 - przepisy te nie określają minimalnej wysokości gwarancji, jaką zobowiązany jest udzielić inwestor, czyniąc ją całkowicie zależną od uznania wykonawcy;
 - ustawa nie precyzuje sposób terminu, jaki wykonawca robót powinien wyznaczyć inwestorowi na udzielenie gwarancji.

Zgodnie z pkt II sentencji wyroku z dnia 27 listopada 2006 r., utrata mocy art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o gwarancji zapłaty za roboty budowlane nastąpiła z dniem 30 czerwca 2007 r. Z prawnego punktu widzenia, wykonanie wyroku powinno zostać dokonane bez zbędnej zwłoki.

Z. Gromek dodał, że nie podjęto dotychczas inicjatywy w tej sprawie.

Wobec powyższego, przewodniczący komisji Krzysztof Kwiatkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (4 osoby za).

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Marek Trzciniński.

Konkluzja: Komisja wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.